

Pesttől idáig terjedő modern civilizációs tengerben, és rajta a különös magyar népi kultúra él. Előretolt őrállomása ez a faj méhéből, a néptömegek erejéből ígérkező új arcú magyar világnak, mely az idegenséget meg fogja tudni emészteni. Az őr nem is lehetne más, mint író. A társadalom mélyében vajúdó és eljövendő történések a közéletben mindig a költő, a zseni életét remegtetik meg jó előre és legelőszőr. A remegés gyűrű alakban mindenfelé terjed és egyre hatalmasabb lesz, amint magáévá fogadja fiatal lelkesedésével a fölsorakozó új nemzedék.

Móricz Zsigmond a fiatalságé. Az egyetemi hallgatóké, a cserkészeké, a regösdiákoké. Még a falusi gyermekeké is, hiszen a *Boldog világ* népi zamatú verses állatmeséi odavalók minden regösdélutánra. Vannak regényei, amelyek olvasásához érett ész és kemény, férfias erkölcsiség kell, különben kárt okoznak, ahogy a termékenyítő szél is leveri a gyöngye virágot. A *Sárarany* nem is való a kezébe annak, aki még nem keménykötésű cserkészember. Adja az Isten, hogy ilyen emberré serdüljön minden magyar fiú, erős férfiúvá, aki csak lelki épülést és tanulást szerez a faluba börtönölt magyar titán tragikus történetéből.

A magyar megújulás már nemcsak a nagy kiválasztottak lelki gerjedelme. A mesterek mögött az egész új nemzedék lelkesedése áll. Négy ország magyar ifjúságában győzedelmeskedik a népi gondolat. Ami eddig csak művészi szépség volt, a közelgő esztendőök során bevonul az ifjúsággal együtt mindenhová, minden szakmukába, minden közéleti pályára, ahol csak szerepe lehet az emberi haladásnak a magyar portán.

(Megjelent *A Mi Lapunk* [Losonc] 1928. januári számában.)

CSIKÓS ANDRÁS RAJZA